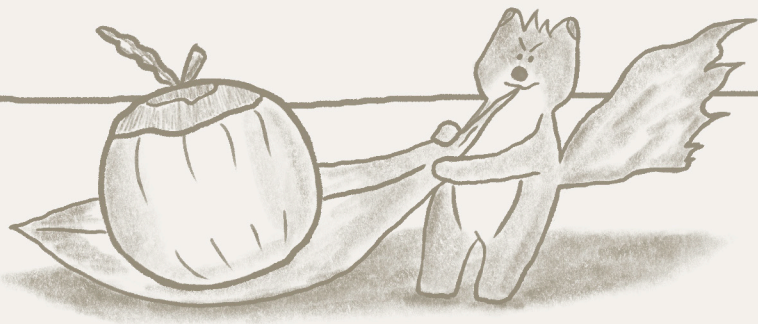

เป็นเพื่อนกัน สนุกดีนะ

เรื่องและภาพ เบนซ์

ต้นฉบับ
วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

วรรณกรรมต้นฉบับ
ประจำปีที่หอสมุดเด็กนิพนธ์
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

เป็นเพื่อนกัน สนุกดีนะ

เรื่องและภาพ เบนซ์

หางปูมีสิ่งหนึ่งที่ชอบทำมาก ๆ

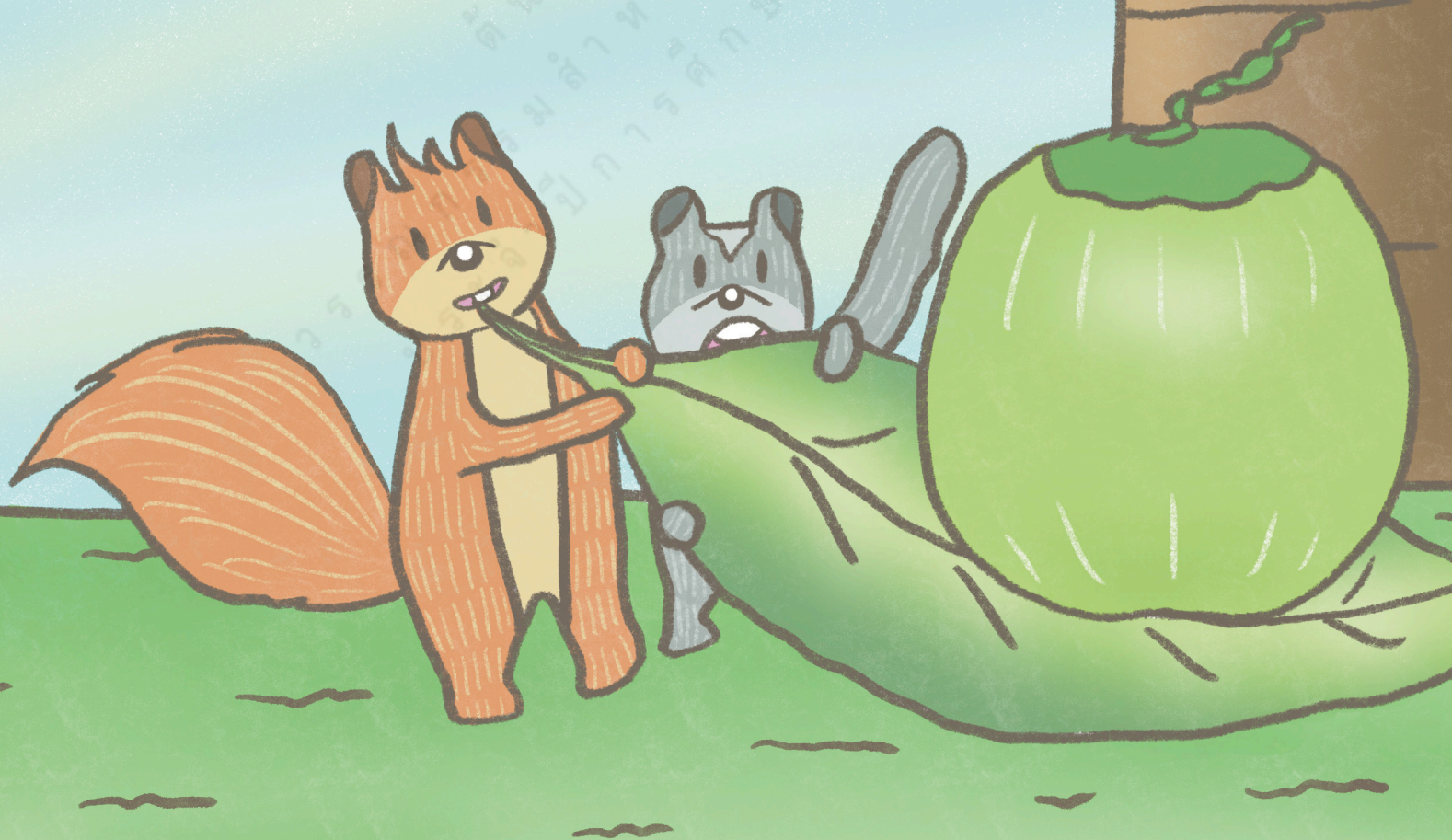
นั่นคือการได้กินมะพร้าวที่แสนอร่อย เพราะรสหวานของมะพร้าว
ทำให้หางพูรู้สึกรู้สึกมีความสุขตลอดทั้งวัน

ในทุกวัน หางพุ่มักจะมาเล่นแข่งเก็บมะพร้าว
กับสีเทาเพื่อนรักที่ป่าริมแม่น้ำ

เมื่อเล่นกันเสร็จ ทั้งสองก็จะช่วยกันนำมะพร้าวที่เก็บได้มากินด้วยกัน
และขอบคุณในเรื่องสนุก ๆ ของวัน

จากนั้นก็จะมีพระอาทิตย์ตกดินด้วยกัน

ในทุกวันจะเป็นแบบนี้เสมอ

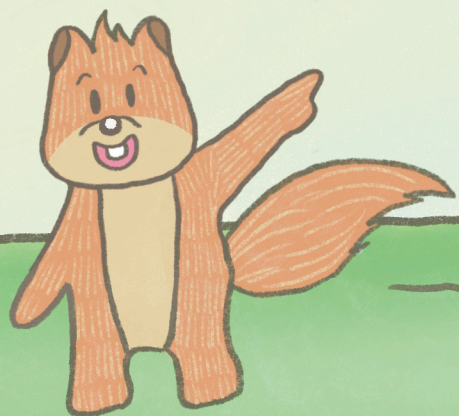

วันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ทั้งสองมาเล่นด้วยกันเหมือนเคย

“วันนี้เรามาแข่งกันว่าใครจะปีนถึงมะพร้าวลูกนั้นได้เร็วกว่ากัน
ดีไหมสี่เทา” หางพุด

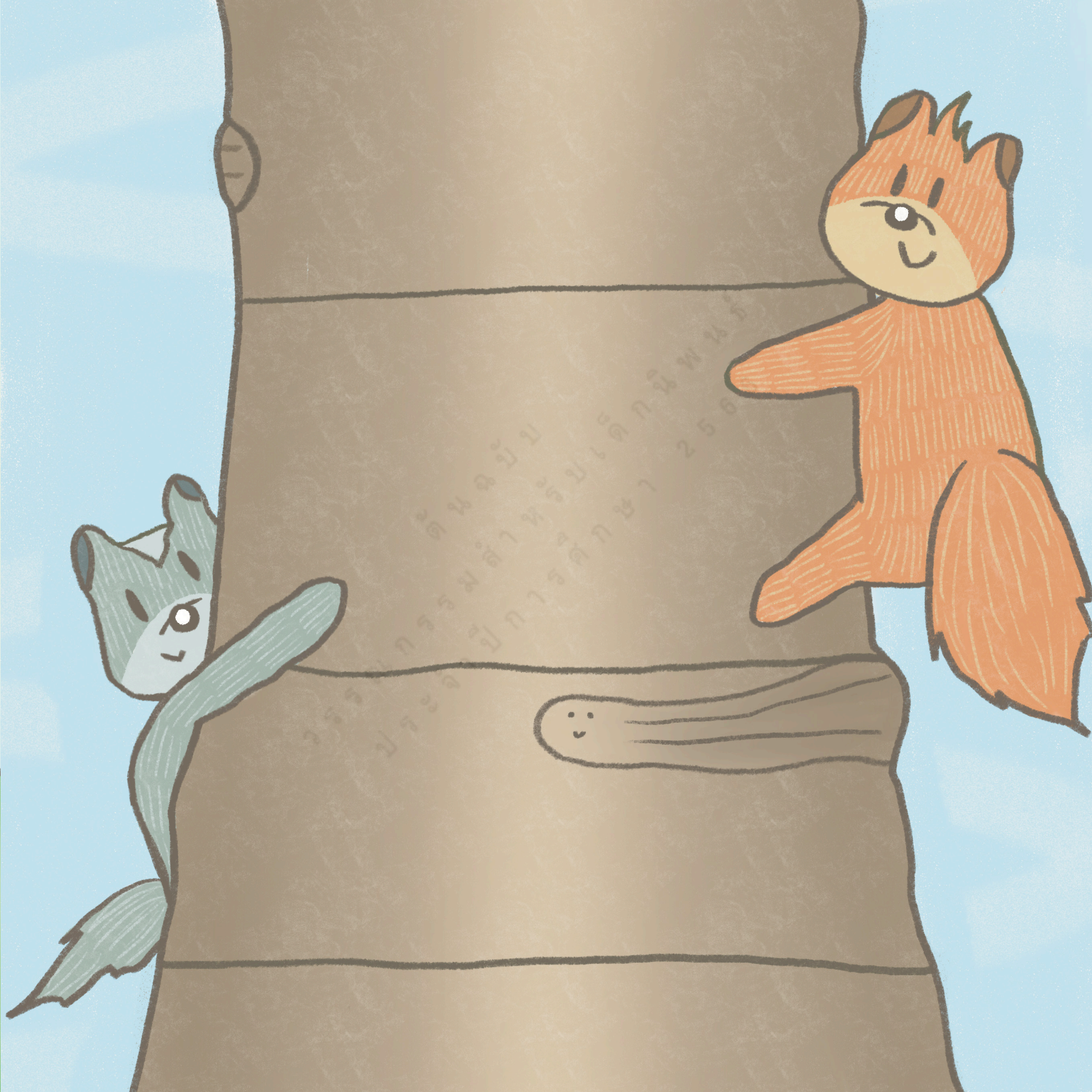

“ได้เลย เราจะนับแล้วนะ หนึ่ง สอง สาม!” สีเทาเริ่มนับ

“เฮ้! เราชนะ” หางปูตะโกนเสียงดัง

“งะ...งู!” สีเทาารู้สึกตกใจมาก จนเผลอปล่อยมือจากต้นมะพร้าว
หางพู่จึงรีบปีนลงไปดูเพื่อน

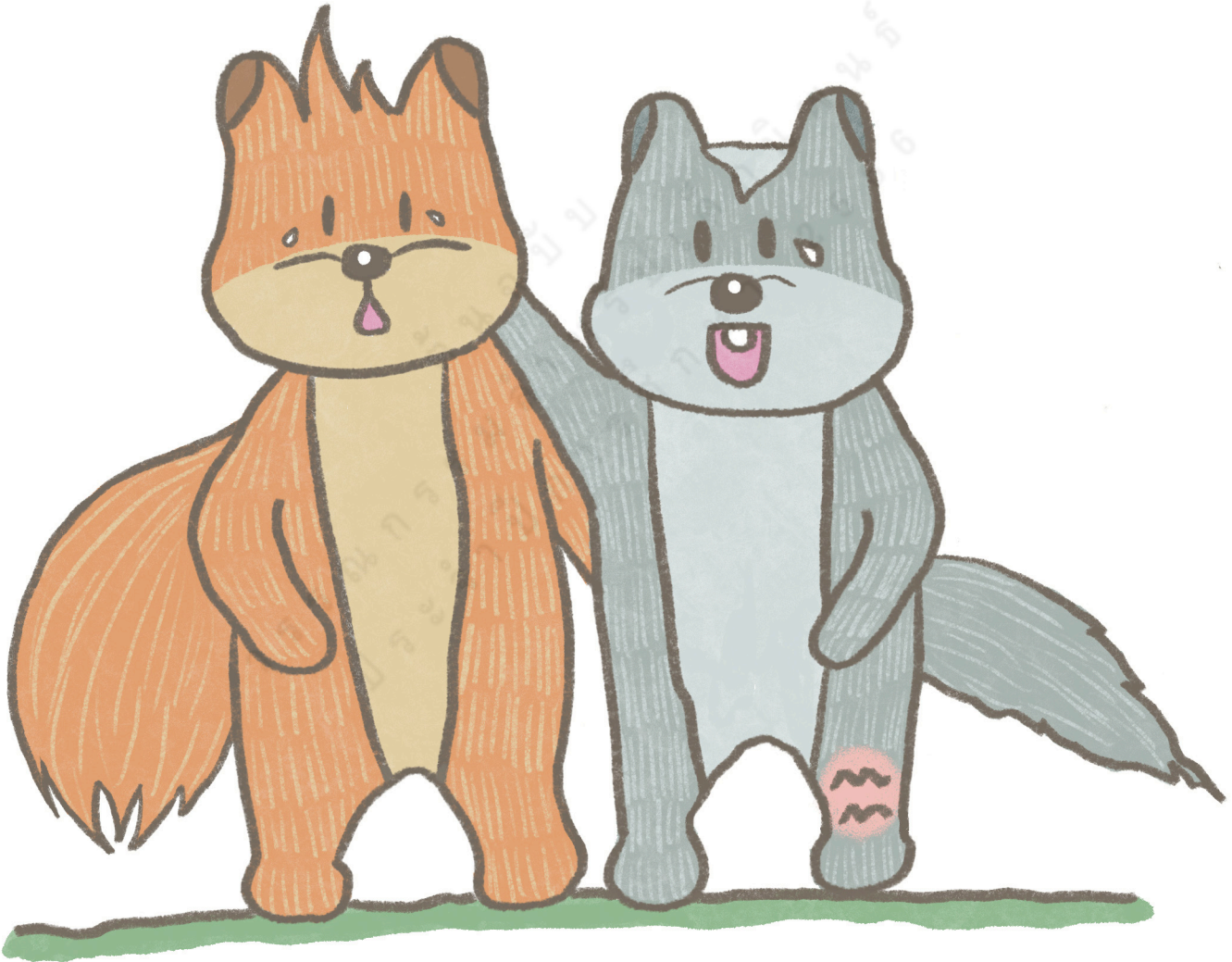

“โอ๊ย !” สีเทารู้สึกเจ็บมาก ๆ ที่ข้อเท้าจนร้องไห้ออกมา
“เจ็บมากไหมสีเทา ทำไมถึงตกจากต้นไม้ได้ล่ะจ๊ะ” หางพุดถาม
“เราตกใจจนไม่ทันระวังนะ บางทีพวกเราอาจกำลังรบกวนเขาอยู่ก็ได้นะ
เพราะงูตัวนั้นเหมือนกำลังพรางตัวหลบภัยอยู่เลย” สีเทาพูด
“จริงหรือจ๊ะ” หางพุดตอบพลางหันไปมองงู แต่ก็ไม่เจอแล้ว

“ถ้าอย่างนั้นสี่เทาไปหาคุณลุงหมอกันก่อนเถอะนะ
เดี๋ยวจะเจ็บมากกว่านี้ ค่อย ๆ ลุกจ๊ะ”
จากนั้นทั้งสองก็เดินทางไปหาคุณลุงหมอที่โรงพยาบาล

“น่าจะซื้อเท้าแพลงนะจ๊ะ ลุงหมอมองจะให้ยาไปทา รักษาอาการบวมนะ
อีกไม่กี่วันก็หายดีแล้ว ช่วงนี้ก็อย่าขยับตัวมาก
รอให้หายดีก่อนจะดีกว่านะ” คุณลุงหมอกล่าว
“ขอบคุณครับคุณลุงหมอ” ลีเทาพูดขอบคุณ

“ฝากดูแลเพื่อนดี ๆ นะจ๊ะหางปู” คุณลุงหมอบูดอย่างเป็นห่วง
“ได้เลยครับ ผมจะดูแลสี่เทาเอง” หางปูตอบกลับ

“วันนี้เราจะพาสี่เทาไปส่งที่บ้านนะ แล้วพรุ่งนี้เราจะมาเยี่ยมใหม่”
หางพุดกับสี่เทา

“ขอบคุณมากนะจ๊ะหางพุด” สี่เทาตอบ

“ไม่เป็นไรเลยจ๊ะ เป็นเพื่อนกันต้องดูแลกันสิ” หางพุด

“จ๊ะ” สี่เทารู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน

วันต่อมา

“สี่เทาอยู่บ้านคนเดียวต้องเหงามากแน่เลย เราไปเล่นด้วยกันกับสี่เทาดีกว่า อ้อ แล้วสี่เทาอยากจะทำอะไรบ้างไหมนะ” หางฟูพึมพำ

“นี่ก็ออกแล้ว!” หางฟูพูดเสียงดัง

“หวังว่าวันนี้จะไม่เจอเหมือนกับวันนั้นนะ
โอ้โฮ มะพร้าวลูกนั้น น่ากินจัง ลูกนั้นก็ด้วย
สี่เทาจะต้องคิดถึงมะพร้าวมากแน่ ๆ เราเก็บไป
ฝากดีกว่า” จากนั้นหางพูกก็ขึ้นไปเก็บมะพร้าว

ระหว่างนั้นเอง “ไม่ได้กินอะไรมาตั้งหลายวัน
หิวจนจะทนไม่ไหวอยู่แล้ว เอ๊ะ นั่นเสียงใครกำลังพูดนะ”
หมีใหญ่พูดพลางมองหาต้นเสียง

“เรายังไม่เคยกินกระรอกมาก่อนเลย ถ้าได้กินกระรอกจะอร่อยสักแค่ไหน
กันนะ” หมีใหญ่พึมพำพลางจ้องมองหางปูที่กำลังขึ้นไปเก็บมะพร้าว

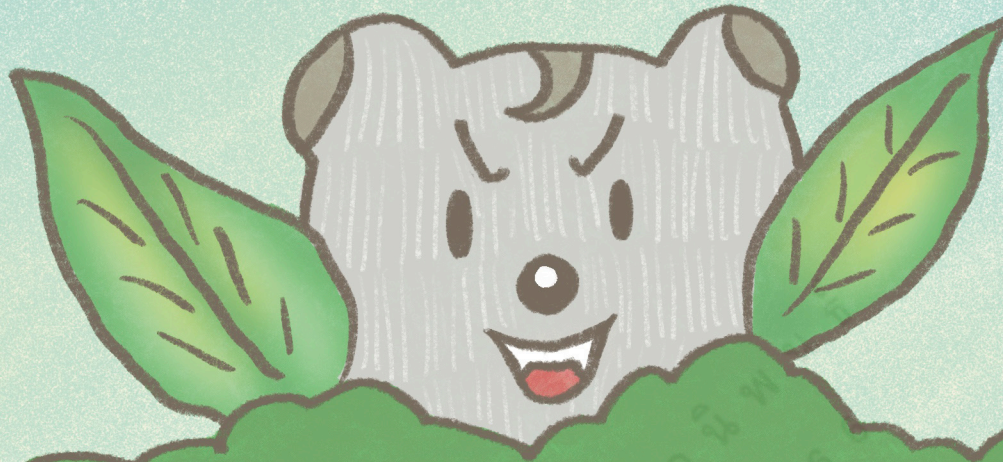

เมื่อขึ้นไปถึงยอดมะพร้าวแล้ว หางปูกู้ใช้ฟันแทะมะพร้าวให้ร่วงลงมา แต่ว่า

“ทำอย่างไรดี ถ้าเราเอามะพร้าวไปด้วยไม่ได้ สีเทา ก็จะได้กินนะสิ” หางปูกู้พยายามออกแรงหลายต่อหลายครั้งแต่มะพร้าวก็ไม่ขยับเลย

“ตอนนี้ล่ะ เราจะต้องเข้าไปช่วยและต้องแกล้งเป็นเพื่อนด้วยให้ได้ จากนั้น
เราก็จะกินเจ้ากระรอกน้อยตัวนั้น ฮ่าฮ่า” หมิวใหญ่วางแผน

“มีอะไรให้ฉันช่วยไหมจ๊ะ กระจอกน้อย” หมูใหญ่ถาม
“เอ่อ... คือว่า เราเอามะพร้าวไปด้วยไม่ได้นะ
ทั้ง ๆ ที่เก็บลงมาได้แล้ว” หางพุด

“ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราช่วยถือไปให้เองนะ
เราชื่อหมีใหญ่จ๊ะ เธอชื่ออะไร”
“เราชื่อหางปูจ๊ะ หมีใหญ่มาจากที่ไหน
หรือจ๊ะ เราไม่เคยเห็นหน้าเลย” หางปูถาม
“อ้อ! เราเพิ่งย้ายมาอยู่ที่นี่วันแรก
ไม่รู้เหมือนกันว่าจะไปเล่นที่ไหนดี” หมีใหญ่พูด

“ถ้าอย่างนั้นมาเล่นกับเราและเพื่อนอีกตัวได้นะจ๊ะ” หางปูกล่าวชวน
“ยินดีมากเลยจ๊ะ ขอขอบคุณนะจ๊ะ” หมีใหญ่พูดอย่างยิ้มแย้ม

“ดีขึ้นบ้างไหมสีเทา วันนี้เราเอาของโปรดมาเยี่ยมด้วยนะจ๊ะ” หางพุดพูด
“ดีขึ้นมากเลยจ๊ะ ขอขอบคุณนะ หางพุดเป็นเพื่อนที่รู้ใจเราที่สุดเลย
แล้วนั่นใครหรือจ๊ะ” สีเทาถาม

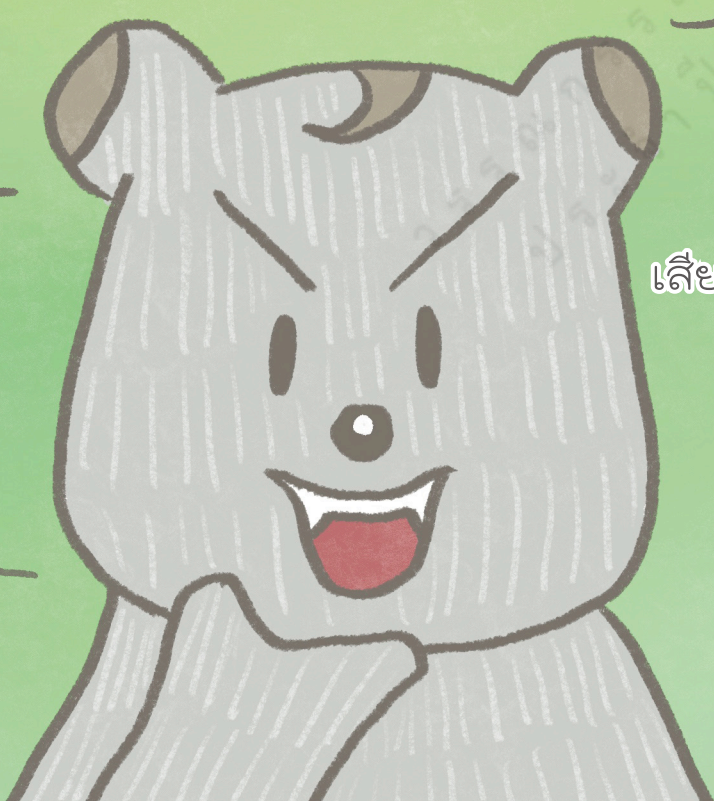
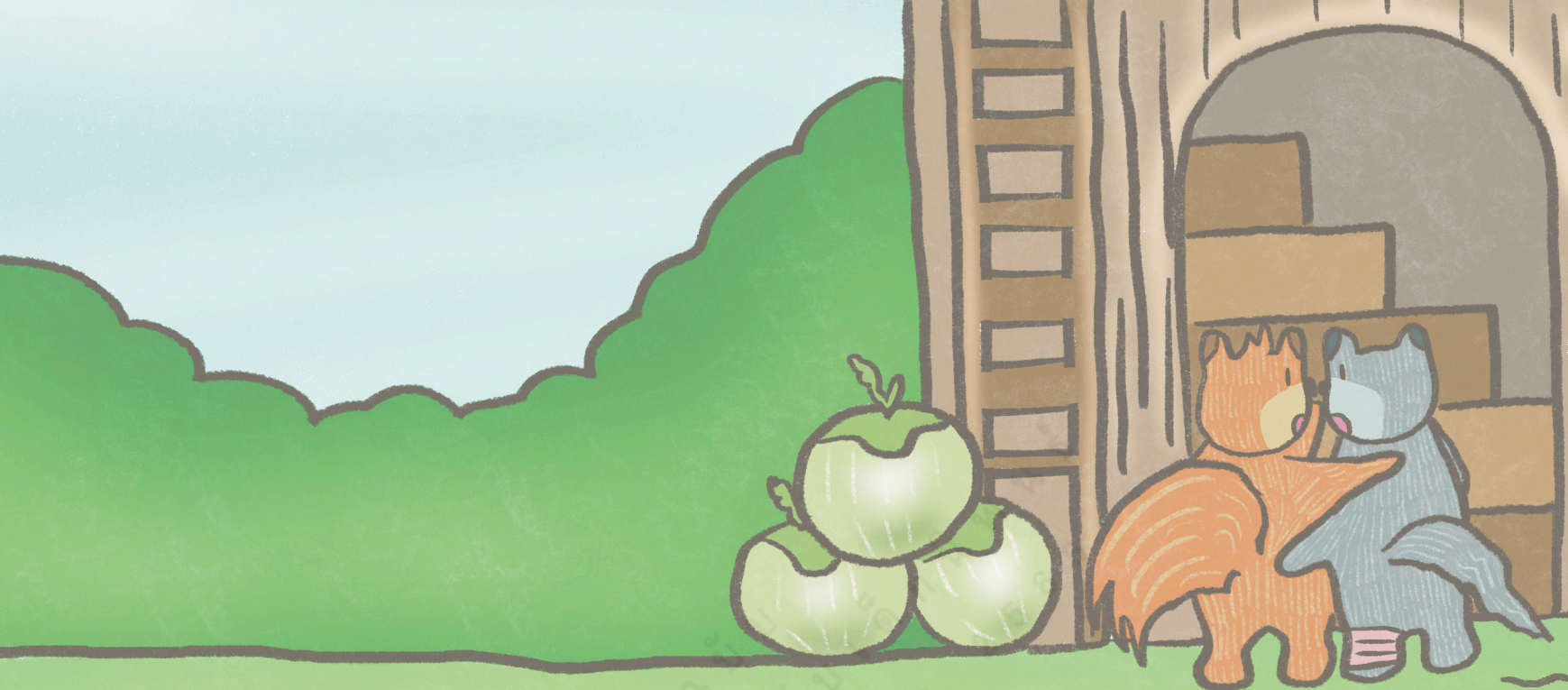

“นี่เพื่อนใหม่เราเอง วันนี้เราเอามะพร้าวมาไม่ได้
หมีใหญ่ก็เลยมาช่วยนะจ๊ะ” หางพุด
“สวัสดีจ๊ะ ลีเทา เราชื่อหมีใหญ่ ยินดีที่ได้รู้จักนะจ๊ะ”
“สวัสดีจ๊ะ ยินดีที่ได้รู้จักเหมือนกัน” ลีเทาทักทายกลับ

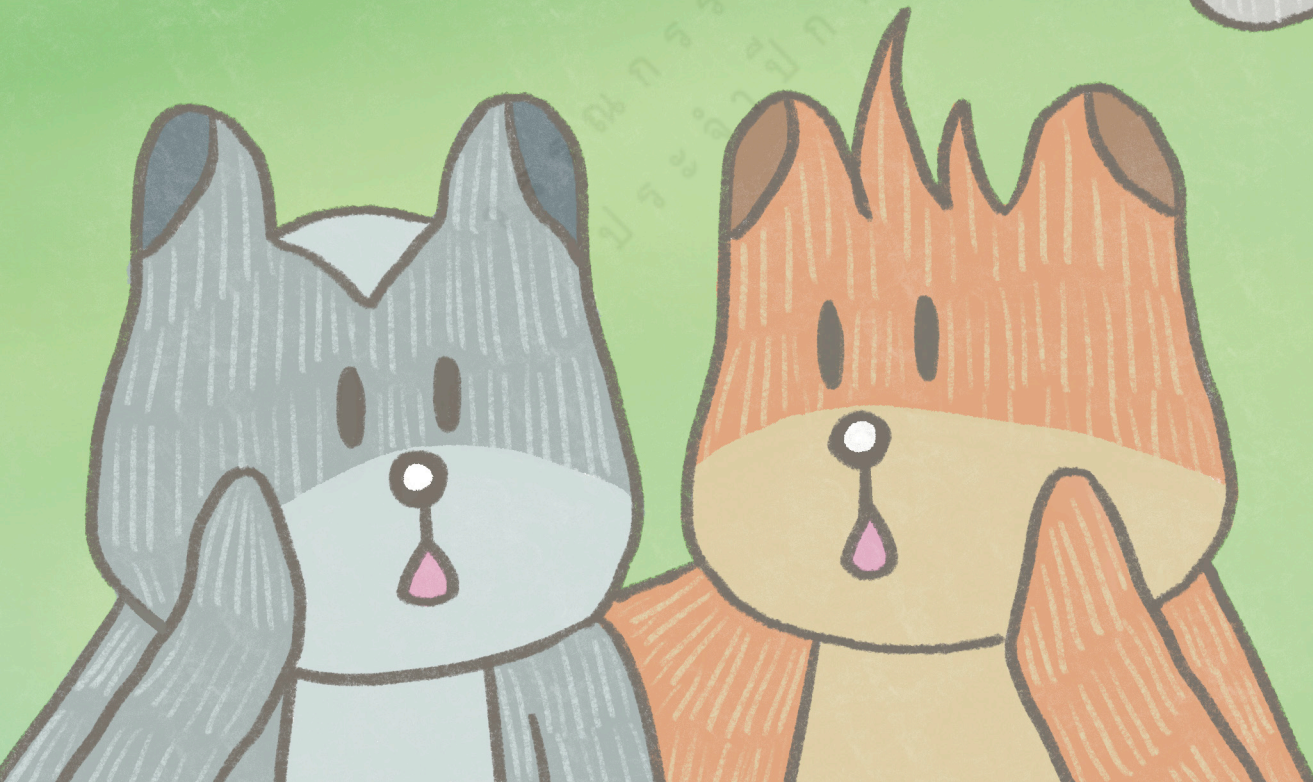

“มีกระรอกเพิ่มมาอีกตั้งหนึ่งตัว ช่างโชคดี
เสียจริง ต้องรีบคิดแผนให้พวกนั้นไว้ใจเราเร็ว ๆ
จากนั้นเราก็จะจับกินให้ร่อยไปเลย”
หมีใหญ่พึมพำ

“เราเป็นเพื่อนกับหมีได้จริง ๆ หรือจ๊ะหางฟู
เรารู้สึกว่าหมีใหญ่ดูแปลก ๆ” ลีเทาพูด

“แปลกหรือจ๊ะ ถ้าอย่างนั้นพวกเรามาจับตาดูหมี
ใหญ่ไปกันก่อนเถอะนะ ว่าจะมีอะไรแปลกจริงหรือ
เปล่า” หางฟูพูด

หมีใหญ่พยายามคิดหาวิธีที่จะทำให้กระรอกน้อยสองตัวตกเป็นอาหาร

“วางกับดักดีไหมนะ จะได้กินง่าย ๆ
และเร็วที่สุด” หมีใหญ่คิด

ในคืนนั้นเองหมีใหญ่ก็เริ่มวางกับดัก

ต้องปลักแบบนี้

แผนที่หนึ่ง

แผนที่สอง

หลุม

ปิด

หลุม

ขุด

สวนกล้วย

ต้น

โยก

รื้อ

รื้อ

และแผนที่สาม

“วันนี้พวกเราออกไปเดินเล่นกันดีไหม
เราอยู่ที่บ้านจนเบื่อแล้ว อยากออกไปสูด
อากาศข้างนอกบ้าง” ลีเทาพูด

“ได้สิ ถ้าอย่างนั้นเราไปที่ริมแม่น้ำกันดีไหมจะ
จะได้ดูพระอาทิตย์ตกดินด้วย” หมิวใหญ่เสนอ
“ดีเลยจ๊ะ” จากนั้นทั้งสามก็เดินไปด้วยกัน

“เสด็จขึ้นแน่วพวกกระรอกน้อย ฮ่าฮ่า” หมูใหญ่พูดเบา ๆ ตามหลัง

“อากาศดีจังเลยนะทุกคน” สีเทาพูด

ทำไมมาขึ้นตรงนี้ล่ะ

ย่อง

ซ้า ๆ

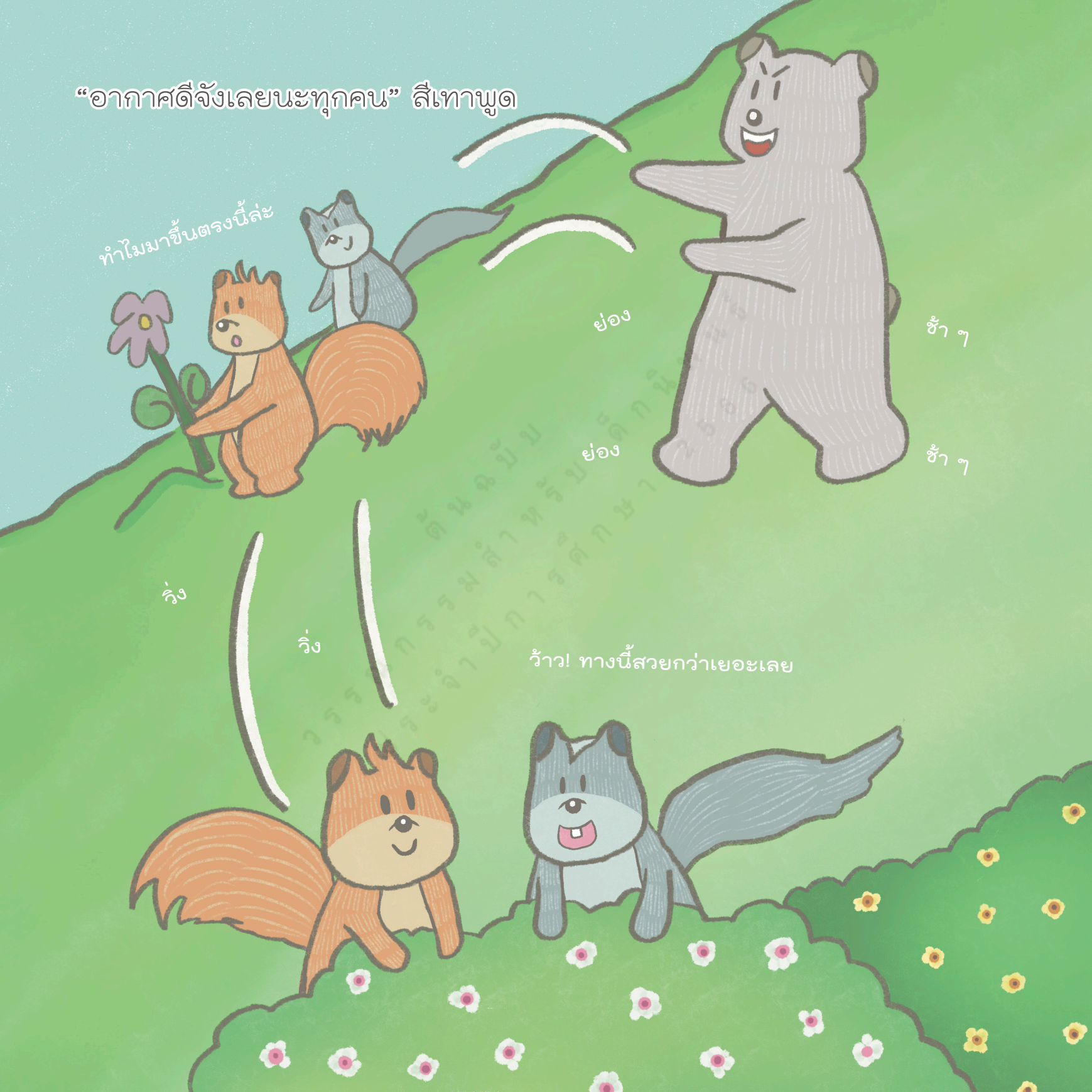
ย่อง

ซ้า ๆ

วิ่ง

วิ่ง

ว้าว! ทางนี้สวยกว่าเยอะเลย

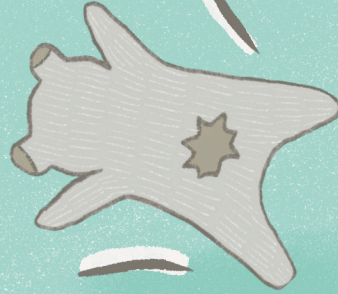

ตู้มมมมม!

พื้ววว

อ้าว...

สะดุด

ก๊ก

ฮ่าฮ่า

สดชื่น

“หมีใหญ่เล่นน้ำน่าจะสนุกจัง ให้เราเล่นด้วยได้ไหมจ๊ะ” หางปูกองเพื่อน
“ได้สิจ๊ะ ตอนนี้น้ำกำลังเย็นสบายเลย ฮ่าฮ่า” แผนการแรกของหมีใหญ่ไม่สำเร็จ

“เล่นน้ำเหนื่อยแล้ว เราไปนั่งพักกินมะพร้าวกันทางโน้นดีไหม
เดี๋ยวเราเก็บให้เอง” หางปูเสนอ

“ดีเลย เราอยากกินมะพร้าวอยู่พอดี ไปกันเถอะ” ลีเทาพูด

“ดีเลยจะได้ตากหลุมที่ฉันขุดไว้ ฮ่าฮ่า” หมูใหญ่พึมพำ

“หมีใหญ่ทำไมเดินช้าจังละ ไม่สบายหรือเปล่าจ๊ะ” ทางพู่ถาม
“แค่รู้สึกหนาวนิดหน่อยนะจ๊ะ เดี่ยวนะทุกคน ทำไมไม่เลียขวาละ”
หมีใหญ่ชะงัก

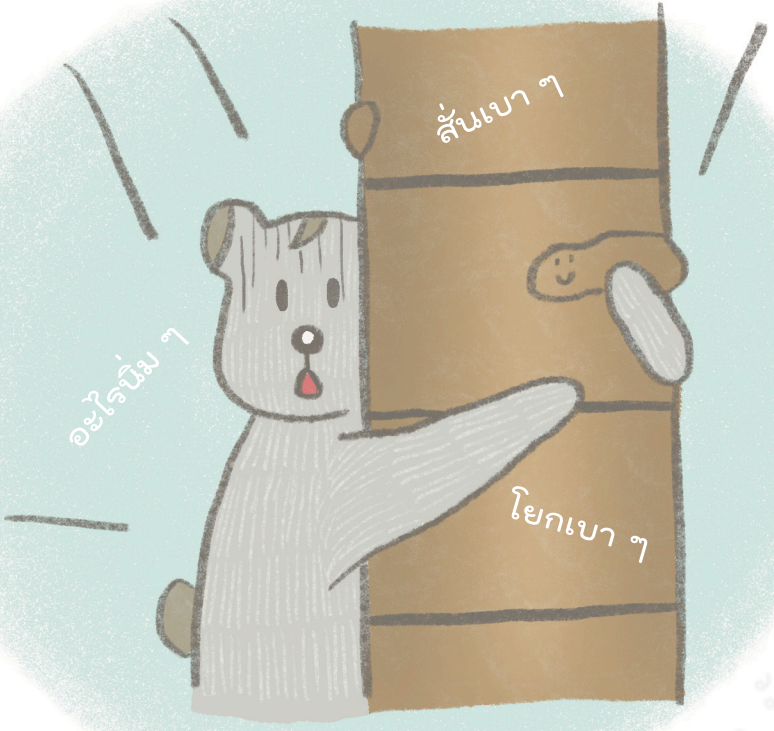
หมีใหญ่แปลกจริงด้วย

สวนมะพร้าว

สวนกล้วย

“มะพร้าวอยู่ทางนี้จ๊ะ ทางนั้นเป็นสวนกล้วย”
“อ้อ... เรานึกว่าอยู่ฝั่งขวา ฮ่าฮ่า ไปกันเถอะ ะ”
แผนที่สองของหมีใหญ่ก็ยังคงไม่สำเร็จเหมือนเคย

สั่นเบา ๆ

อะไรนี่ม?

โยกเบา ๆ

“เดี๋ยวเราจับต้นไม้ให้เองนะ” หมีใหญ่พูด
“ขอบคุณนะจ๊ะ” หางปูตอกลับ

อย่ามาแย่งอาหารฉันนะ!

พื๊ววว

งูมง

งูมง

“ขอบคุณนะจ๊ะหมีใหญ่ที่ช่วยไล่ให้พวกเรา”

“ไล่หรือ อ้อ... ฮ่าฮ่า ไม่เป็นไรจ๊ะ ”

“หมีใหญ่ไม่สบายหรือเปล่าจ๊ะ
หน้าเธอดูซีด ๆ มาตั้งแต่มาถึงที่นี่แล้ว”
สีเทาถาม

“เราสบาย...” หมีใหญ่พูดไม่ทันจบก็ล้มลงไป

“ถ้าอย่างนั้นลองวิธีนี้ก่อน ลีเทารอนี่นะจ๊ะ”
หางพุดก่อนที่จะขึ้นไปบนต้นไม้

“ที่แท้หมีใหญ่หิวหรรอกหรือจ๊ะ ดูท่าจะหิวมากจนเป็นลมหน้ามืดเลย” สีสเทาพูด

“เราไม่ได้กินอะไรมาหลายวันแล้วนะจ๊ะ” หมีใหญ่ตอบ

“ทำแบบนั้นไม่ดีรู้ไหม หมีใหญ่จะต้องกินเยอะ ๆ นะ ลองกินนี้สิ อร่อยมากเลย” หางฟูพูด

“อร่อยจริงด้วย ขอขอบคุณนะทุกคน” หมีใหญ่รู้สึกผิดกับสิ่งก่อนหน้าที่ทำลงไปกับเพื่อน

“เราไม่รู้มาก่อนเลยว่ามะพร้าวจะอร่อยขนาดนี้” หมีใหญ่พูด

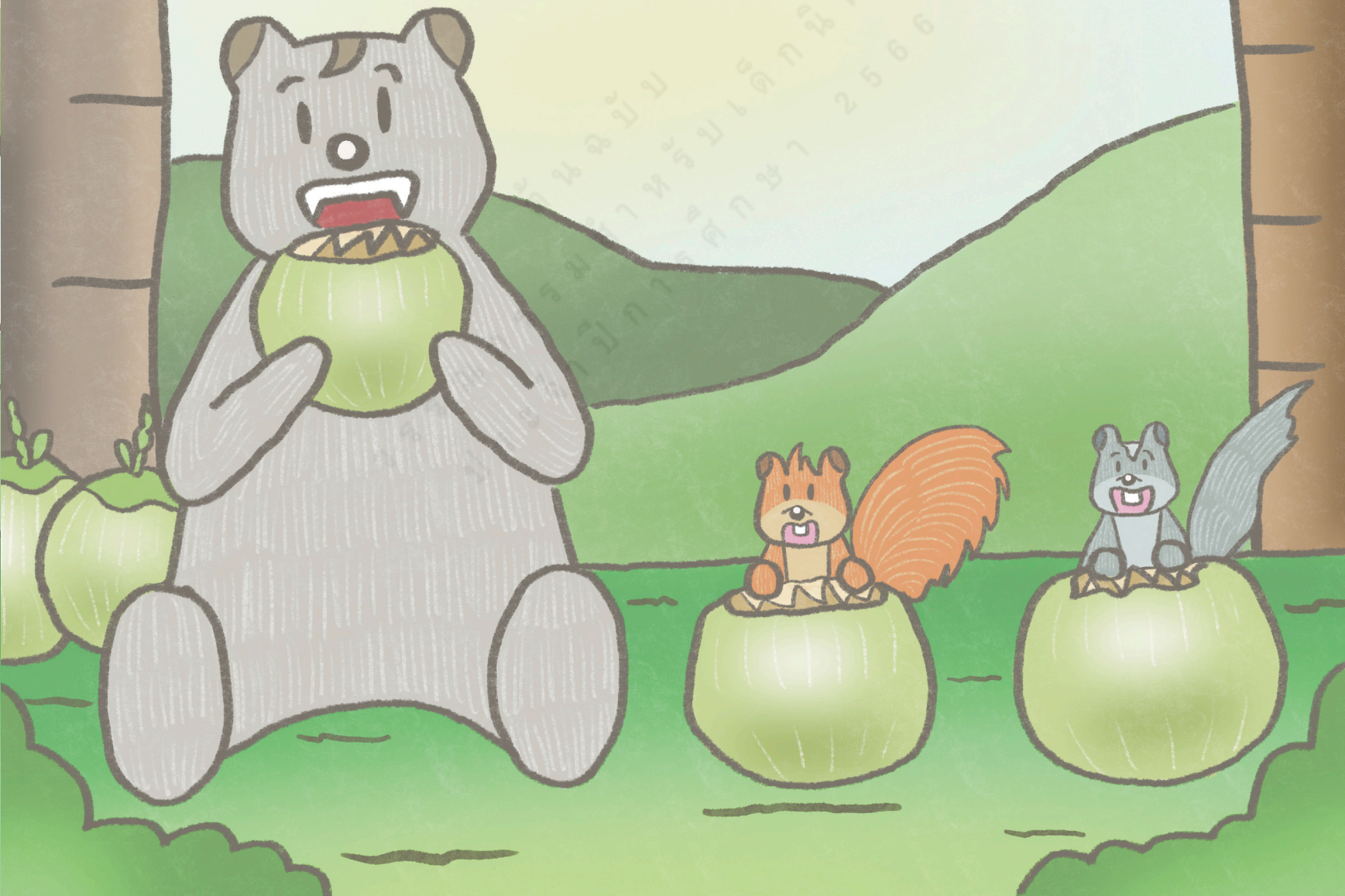
“อร่อยกว่ากระรอกแน่นอนจ๊ะ คิกคิก” หางฟูกับสีเทาหัวเราะ

“พวกเธอรู้ด้วยหรือ... ฉันขอโทษนะจ๊ะ ฉันไม่น่าคิดแบบนั้นเลย” หมีใหญ่พูด

“ไม่เป็นไรหรอกจ้ะ ยังไงพวกเราก็เชื่อว่าหมีใหญ่จะไม่ทำร้ายเรา
แต่ถ้าจะเป็นเพื่อนกันเราจะต้องมีกฎหนึ่งข้อนะ คือว่า...” หางปูพูด
“เพื่อนกันจะต้องดูแลกันและไม่ทำร้ายกันนะจ๊ะ” ลีเทาพูด
“เราสัญญาว่าเราจะไม่ทำแบบนั้นอีก เรามาเริ่มต้นกันใหม่ นะ ต่อ
จากนี้ไปเราจะกินแค่มะพร้าวเท่านั้น! เพราะมะพร้าวอร่อยที่สุดเลย”
หมีใหญ่พูด จากนั้นทั้งสามก็หัวเราะออกมา

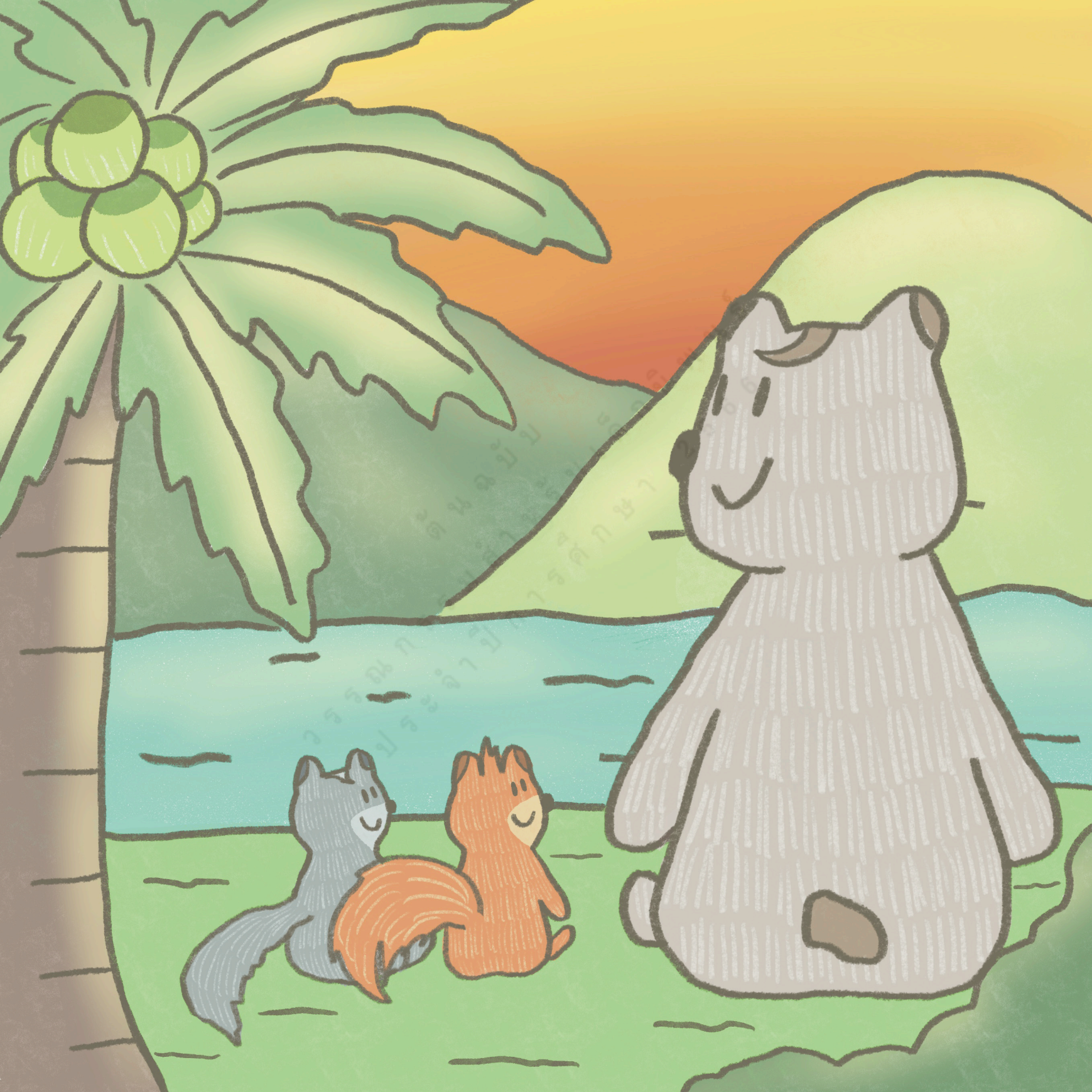

นับแต่นั้นมา หางฟู สีเทา และหมีใหญ่ก็กลายเป็นเพื่อนรักกันตลอดไป

ผู้แต่ง/วาดภาพประกอบ ศิริลักษณ์ มีศรีนุ่น (เบนซ์)

เกิดวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓

จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี
กำลังจะสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบคุณทุกกำลังใจที่ตั้งใจมอบให้ผู้แต่งเสมอมา ทั้งจากครอบครัว
เพื่อนที่คอยห่วงใย รวมถึงบทเพลงต่าง ๆ จากศิลปินที่รักที่คอยช่วย
ปลอบประโลมให้ผ่านไปได้อย่างดี ทุกกำลังใจเป็นส่วนช่วยที่ยิ่งใหญ่ที่
ทำให้ผู้แต่งสามารถผลิตผลงานนี้ให้เกิดขึ้นมาได้

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖
ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด ๔๕๑ วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก
ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เป็นเพื่อนกันสนุกดีนะ

เรื่องและภาพ : ศิริลักษณ์ มีศรีนุ่น โทรศัพท์ : ๐๖๒-๗๒๖-๘๖๑๙

หนังสือภาพสำหรับเด็ก ๗-๙ ปี

อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. ดร. พิชญา นิลรุ่งรัตนา

ขอขอบคุณ : อ. อัจฉรา ประดิษฐ์ ผศ. รพินทร (ณ ถกลาง) คงสมบูรณ์

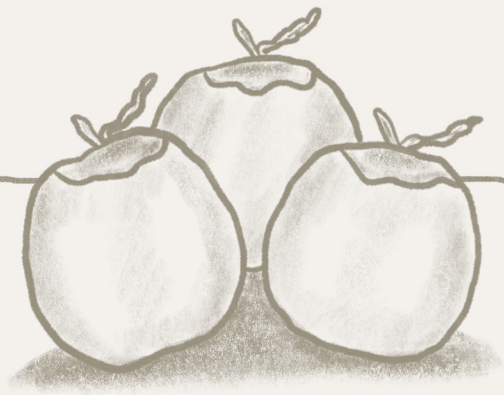
อ. ดร. ธันยา พิทยาพิทักษ์

วรรณกรรมต้นฉบับ
ประจำปีที่หอสมุดเด็กนิพนธ์
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

วรรณกรรมต้นฉบับ
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

‘เป็นเพื่อนกันสนุกดีนะ’

เรื่องราวแห่งมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่คอยอยู่เคียงข้างกัน
และมีความสุขร่วมกัน ทำให้ทุกวันที่แสนธรรมดา
กลับกลายเป็นวันพิเศษอยู่เสมอ
เพราะแค่ได้เล่นสนุกด้วยกันก็มีความสุขแล้ว

